

Баҳаси 19 т.

КАРАКАЛПАКСТАН • 1976

КАЛЖАН МЭМБЕТИЯРОВ
ХҲҲДАНЫМ

ҚАЛЖАН МӘМБЕТИЯРОВ

ХҲЖДАНЫМ

(қосықлар топламы)

*тар. биб. № 6
ш. 2066.*

✓
QZMGE ALPMD 20101

„ҚАРАҚАЛПАҚСТАН“ БАСПАСЫ
НӨКИС—1976

КК 2

М 46

„Хүжданым“—Қалжан Мәмбетнировтың туңғыш қосықлар топламы. Ұатан, тууылған жер, Ленин, партия, жаслық ҳақында жазылған жаңа қосықлары топламынан кең орын алған.

Автор әдеуір жыллардан бери творчестволық мийнет пенен машкы етип келмекте. Онын қосықларының басым көпшилиги бурын баспа сөзлерде жәрияланған.

Ол Тахиатас қаласындағы Островский атындағы орта мектепте мұғаллим болып ислейди. Көп жыллық педагогикалық тәжірийбеге ийе болыуы автордың көпшилик қосықларының жасларды тәрбиялауға бағдарланып, дидактикалық-характерде болып келиуине тийкар болған.

© „Қарақалпақстан баспасы“, 1976.

Ленин биз бенен

(Усы а ттағы қосықлар дүркиминен)

Уллы Октябрьде, жениске баслап,
Гүреслерде Ленин болды биз бенен,
Келешекке ой жиберип көз таслап
Дана қарар көпке жыллы жүз бенен.

Жер де, көк те оған басын ийгендей.
Жұлдыз жымыңдасып күлип сүйгендей,
Лениннен күш алған Ұатан төбеси,
Жеңиске жетисип көкке тийгендей.

Барлық мийнеткешлер бирикти сонда,
Жеңисли байрақлар нурланды қолда.
Ленин берди бизге ығбал қуяшын,
Ленин кеули халықта, халық кеули онда.

Жүрек сезимимиз сүйип тутасты,
Алтын әсиримиз асыудан асты,
Қыялымыз Ленин менен қосылып,
Ұатанымыз алға қадемин басты.

Киятырмыз Ленин жүрген из бенен,
Талай мақсетлерге жеттик голдеген,
Данышпан дүньяға келсели берип,
Биз ленинлик әулад, Ленин биз бенен.

INVENTAR №

92.962

Өсе беремиз

Дана Компартия баслайды бизди,
Бахыттың бағында жайнатып жүзди,
Билим берип билмегенди билгизди,
Оқыймыз да өрлеп өсе беремиз.

Қайғысыз тан атты жарқырап жайнап,
Сянамыз ашылды, тилимиз сайрап,
Билим алып жүрмиз қуяштай жайнап,
Совет дәуранында шағлай беремиз.

Бахыт қушағында бүгін биз шалқып,
Дәуран сүрмектеміз әмнұдей толқып.
Бәримізге мийрас батырлық, мәртлик,
Бұл шадлы Ұатанда өсе беремиз.

Нур куйылды жүзлериме, кеулиме,
Гүл егилди жазық дала жериме,
Қуұат кирди елге, ердің белине,
Заман заўқы менен өсе беремиз.

Дана Компартия барлық уақытта,
Жеткереди бизди уллы бахытқа
Көрмегенди көріп жүрмиз шалқып та,
Шад турмыста шағлап өсе беремиз.

Миннетдармыз Ленинге

Халқым шықты жаңалыққа талпынып,
Ленин турды халық кеулин шад қылып,
Туұған елдің мәңги келешегине
Өз жүрегін көсем қойды таң қылып.

Удайына шадлық толып кеуилге,
Мәденият, саўлағ енди өмирге,
Елди баслап келген алтын дәуирге,
Миннетдармыз уллы көсем Ленинге.

Өмирлер өркенлеп, турмыс жаңарды
Уллы Ленин әкелди нур бәхәрди,
Ленин идеясы менен қахарман халық
Жарқын келешекке етти сапарды.

Ленин мәңги бизиң арамызда бар,
Ол сахра шөлстан, даламызда бар
Оның ағы менен әзиз Ұатаным,
Тағы да гүл жайнап тағы нурланар.

Жаҳан көрки

Уллы Ленин уллылардың уллысы,
Халық басына қонған бахыттың қусы,
Көсемимнің гүресинин жемиси,
Ұатанымның шадлы өмир турмысы.

Ол адамзат бахты ушын келгендей,
Күн болып халыққа сәўле бергендей,
Балқыған нурына таў таслар ерип,
Әлем сүйіп кең қулашын кергендей.

Қыялы шарықлап айдан асқандай,
Ақыл-ойы дәрья болып тасқандай,
Пүгкил жер жүзинің мийнеткешине,
Қуяшлы күн, ай жулдызлы аспандай.

Созған қолы жер жүзине жеткендей,
Жаҳан аясына сыйып кеткендей,

Ониан силтеу алып, өз бахтын тапкан
Инсан басқан изин тауап еткендей.

Ленинлик жол менен

Заман сүйсө, жахан сүйсө жүректен,
Сүйген жүрек шыға берсе, тилектен,
Алды-арты толып гурса керектен,
Бул бир шадлы өмир, абадан уақыт,
Ленинлик жол менен биз таптык бахыт.

Көргөн көз кызыкса, талабын таңлап,
Ғалаба берилсе, жеңисин анлап,
Тарийх жазса дәуір исин баҳалап,
Мәртликлерге толы әжайып уақыт,
Ленинлик жол менен биз таптык бахыт.

Коллективлик мийнет тапса өнімди,
Бирлик, дослык жарқыратса кеуилди,
Жолы гүллендире берсе өмирди,
О, қандай әжайып бул заман, уақыт,
Ленинлик жол менен биз таптык бахыт.

Коммунистлик партия бар, Ленин бар

Сезиминин сезиуиндей көриуи,
Тугастырып замананы өриуи,
Бир питкендей исти келендириуи,
Коммунистлик партия бар, Ленин бар.

Ураны бар азатлыктын жырындай,
Заманы бар алтын таңның нурындай,

Халқымыздың әдиулеген улындай,
Коммунистлик партия бар, Ленин бар.

Дана халыктын ақыл толы сөзиндей,
Көкте күннин жаркыраған жүзиндей,
Хәммени тен көрип турған көзиндей,
Коммунистлик партия бар, Ленин бар.

Маркс нәлин екти, Ленин бағ етти,
Тамыры таралып өсти де кетти.
Мийнеткештиң қолы жемиске жетти,
Коммунистлик партия бар, Ленин бар.

Айдың, күннин қасындағы жулдызы,
Кең әлемге шугла шашқан нур жүзи,
Сүйип қадирлеген пүткіл жер жүзи,
Коммунистлик партия бар, Ленин бар.

Ленин әуладларымыз

Заманды жасап жанадан,
Биз еттик оны абадан,
Жарысып мийнет егемиз,
Күш алып Ленин данадан.

Ленинше мийнет егемиз,
Ислесек алға кетемиз,
Жерлердің бауырын ийдирип,
Байлығын гүмбирлетемиз.

Космосқа да ушамыз,
Тәбият сырын ашамыз,
Бағындырып шөллерди,
Халыққа жемис шашамыз.

Мийнеттен табыс табамыз,
Халык кеўлине жағамыз,
Ислеймиз иске берилип,
Дәрйадай тасып ағамыз.

Гүлдей жайнап бирдей биз
Қустай ушып дүрлеймиз.
Бахығлы бул заманда,
Оқыймыз, алға өрлеймиз.

Бизлер батыр әўладпыз,
Өспектеміз ғаўлап биз
Тәрбия алған көсемнен,
Өмирге – гүлмиз, саўлатпыз.

Сүйемиз өзін

Бизге инам еткен бул ана жерди,
Мәртлерди мәртликке баслап жиберди,
Үсти-үстине йошландырып жигерди,
Күндей жарқыратқан елимниң жүзин,
Хүрметлеп сүйемиз Ленинниң өзін.

Уллы идеясы күш берип турды,
Жүреклерге куйып жайнаған нурды.
Хәмме бирден алға қарай умтылды,
Ақыл ойы гезип дүньяның жүзин,
Планета сүйер Ленинниң өзін.

Ленин айналасында

Уллы Октябрь таны атқаннан бери,
Жеңистен-жеңиске жүрдик илгери,

Өмирдин ашылып таза гүллери,
Барқ урды Ленинниң айналасында.

Келип турмыз бул әжайып, ўақытқа,
Тил жетпейди келип турған бахытқа,
Техникалар хызмет етип халыққа,
Шалқып турмыз Ленин айналасында.

Ақыл менен көрди, исенди өзи,
Ул-қызының оқып ашылған көзи,
Космосқа ушырған даналық сөзи,
Билим алдық Ленин айналасында.

Адам ойы, адам күши қудиретли,
Мийнетте әжайып табыс дөретти.
Ис сапасын, истин пәтин үдейти,
Қаҳарманлар Ленин айналасында.

Бизниң заман бахытлылар заманы,
Жүрсе жерге тиймес адам табаны,
Хәр бир адам илим-билим маманы,
Пәрўаз етер Ленин айналасында.

Ленин данышпан

Келешекти алдан болжап гүресті,
Өз мойнына жүклеп аўыр улесті
Бир максет жолында хәмме бирлесті,
Халыққа исенип Ленин данышпан.

Заман дөреткендей дана алыпты,
Шеңиўши гүреске баслап халықты,
Мийнеткештин күндей жолын жақтыртты,
Бахыт берди уллы Ленин данышпан.

Ленинлик заман

Басымызда турған бахыт куяшы,
Жүзимизге түскен таңның шуғласы,
Хәркимнің бүгинги досты-сырласы
Тилекти болдырған ленинлик заман.

Шөлге бәхәр келди, тасқа өсти гүл,
Көргенде шадлықтан шалқыды кеуил,
Қызыл кум қойнында гүллеп, сексеуил,
Жерлерди бағ етти ленинлик заман.

Рабочий—дийхан қосып иргесин,
Ийгиликли иске қосып үлесин,
Тегислеп бурынғы гөне, төлесин
Пахта кәни еткен ленинлик заман

Интернационаллық бирликли қатнас,
Ұатан бойлап жайып жиберди атлас,
Илим менен алтын болды қаратас,
Хасыл бетин ашқан ленинлик заман.

Жерлер бауырын ийди нурлап егиске,
Елдің еркин қолы жетти жеміске,
Хәр күн сайын кеңейтип ой-өристи,
Жеңис сазын шерткен ленинлик заман.

Ленинлик тәлим-тәрбия

Қыялдан қыял туұдырып,
Илимге өнер куұдырып,
Жеңиске бел буұдырып,
Күш берген совет халқына,
Ленинлик тәлим-тәрбия.

Йош берип сап жүрекке,
Қанат байлап тилекке,
Күш, ғайрат берип билекке,
Қаздырған канал хәм дәрья,
Ленинлик тәлим-тәрбия.

Батырлыққа үйретип,
Сахраларды гүл етип,
Тәбиятты бийлетип,
Шөлди еткен зым-зыя
Ленинлик тәлим-тәрбия.

Ой жибертип алысқа,
Уласып табыс табысқа,
Бөленген хұрмет, алғысқа
Айттырып қосық—ария,
Ленинлик тәлим-тәрбия.

Тил

Ел ишинде ушар пәрсиз, қанатсыз,
Дүньяны бийлейди курал—жарақсыз
Өмир сүрер мәңгиликке алаңсыз,
Таұсылмас газийне, кәни бар тилдин.

Жүрек сезиминиң гилти қолында,
Өриси кеңейген мийнет жолында,
Талабы келискен, иси оңында,
Табысты тәриплер кәри бар тилдің.

Кеуилдин дауасы, тилектиң еми,
Сөзин ақ қағазға салар калеми,
Нағышлары мың кубылып келеди,
Өмир рәушаны өзінде тилдин.

Ашшысы зәхәрдей, душшысы палдай,
Ашшысы денени шағып алғандай,
Жаксысы жүректен тараған қандай,
Тәнге дәрман берген сөзи бар тилдің.

Жүреклерди сөзи менен бийлеген,
Надурыслықты бизи менен түйреген
Қыйсықларды қысып, дурысқа тиймеген,
Хақыйқат, әдиллик анасы тилдің.

Билимнің устасы, кеуил бәхәри,
Еткен хызметлери елге баҳалы,
Дәлден туұры келген нақыл-мақалы,
Қосық, поэзия ағласы тилдің.

Катнасық куралы жүрек тарындай,
Мәниси мазалы өмир палындай,
Хәрбир сөзи атқан бахыт таңындай,
Гәуҳары жайнаған мудары тилдің.

Сыртқы, ишки сезимлердің арасы,
Жүректің тамыры, көздің шарасы,
Хәрекетке түсер ағы, қарасы,
Ақыл таулағанда тамырын тилдің.

Еп жайдырып кәмалына келтирген,
Еркин берип максетине жетирген,
Таза сақлап тар жоллардан өтирген,
Жаңа заман заўқы қууаты тилдің.

Қалжан йошып-йошып атлан аймаққа,
Сөзди ора пал ширели қаймаққа,
Өлшеп ойындағы нәзик оймаққа,
Маржанды диз сулыұ дүринен тилдің.

Қосық сыры

Қалжан тынла! Сырласайық егиздей,
Сөз терейик абырайға негиздей,
Талпынайық көркемликтің көгине,
Оқыұшыға сөзин курсың дегизбей.

Сен шайырсаң, мен қосықпан елдеги,
Сулыұ сөздің, қасыл сөздің өрнеги,
Ой-қыялың шалалыққа жол қойса,
Мен боларман оқыұшының ермеги.

... Шок теректің желкилдеген түрімен,
Қыйыннан қыйысқан сөздің дүрімен,
Тәбияттың терен сырын түсінген,
Әдебият—көркем өнер гүлімен.

Дүнья халықларының йошлы базары,
Байрам, мерекеде кеуил жазары,
Елден-елге, жылдан-жылға өтемен,
Замананың болып шадлық гүзары.

Әййемнен-ақ кеуиллердің жулдызы,
Ишим алтын, сыртым сулыұ қырмызы,
Өмир гүли жан азығы баҳалы,
Ләззет алар жер жүзіннің ул-қызы.

Шайыр болсаң енди қалма өкпелеп,
Жайып жибер сап сезимди төкпелеп,
Жаманлықты қуып адам кеулинен,
Гүресейін бирим-бирим жекпе-жек.

Дақ түсирмей қосық деген атыма,
Жүзиме қал қойып, қара затыма,

Жүрегине жүрек косып жатайын,
Усыларды киргиз жазар хатыңа.

Өзбек—өз ағам

Әмиў, Сырдың Аралдағы суындай,
Желбиреген уллы жеңис туындай,
Бир әзиз ананың егиз улындай,
Ханаласым өзбек ағам, өз ағам.

Ата-бабам әзелден мәрт жаўыңгер,
Канал қазып, маңлайынан төккен тер,
Аға көрсе, ини хәрўақ қадирлер,
Қадирданым өзбек ағам, өз ағам.

Дүньяға өз данқын жайған таратып,
Каласын гүл етип қойған жайнатып,
Жеринен „ақ алтын“ алған таў етип
Қоллары гүл, өзбек ағам, өз ағам.

Бағы-бостан етип сахра, даланы,
Гүллентип күн сайын аўыл, қаланы
Жердин тилин билген, дақыл маманы,
Жанажаным өзбек ағам, өз ағам.

Шәхәр Ташкент мақтанышым, дәстаным,
Хәм мәртебем, ығбал, данқым, асқарым,
Мәнги жүзи күндей күлген досларым,
Салтанатым өзбек ағам, өз ағам.

Әмиў, Сырдың Аралдағы суындай
Желбиреген уллы жеңис туындай.
Бир әзиз ананың егиз улындай
Ханаласым өзбек ағам, өз ағам.

Елли жыл

Мийнет кимде?—техникадай алыпта,
Рәхәт кимде?—Дөретиўши халықта,
Ата-бабалардың арзыў-әрманы,
Шықты бүгін шынлық болып аныққа.

Жер, суў, ҳаўа қуяш пенен ашықтай,
Күн артынан күнлер келип асықпай,
Өтип кетти неше әсир бурында,
Анаў орбитаға жалғыз жан шықпай.

Елли жылдың босағасы алтыннан,
Нур қуып тур партиямыз жақыннан,
Не әрман бар көкиректе айтарлық
Сора мениң туўып өскен халқымнан.

Санаатты өркенлеткен өнерим,
Жаңалықтың жайын тапты шеберим,
Елли жылдың табысларын таўыспас
Жазса мың-мың томлап шежирелерим.

Елли жылым ертеклердей кешеги,
Кең жайылған, кең дастурхан етеги,
Ұатанымның қай мүйеши болса да,
Алтын кесасынан қаймақ ишеди.

Мине дәўран рәхәтли кемиссиз.
Алақандай ақ жерим жоқ жемиссиз.
Коммунизм молшылығы Ұатанда,
Ҳақыйқаттан көрип турмыз толық биз!

Хожели

Хасыл топырағың бар, жерің ширели,
Жемисинен бойға куўат киреди.
Мийнет етсең жер баўырын ийеди,
Жеңис сазын йошландырған, Хожели.

Темир жолың Москваға тутасты,
Ұатан жүрегине барып уласты,
Әсирлер әрманы жүзеге асты,
Газийнениң аўзын ашқан Хожели.

Поезд бенен машиналар ағылып,
Жүк тасыўға шығар дабыл қағылып,
Тақия таста Ильич нуры жағылып,
Хожалығы курғынласқан Хожели.

Аспан сүйип бар жұлдызын төккендей,
Жерің ийип пахта таўы шөккендей,
Көкте күлип қуяш нурын сепкендей,
Құлпы дөнип жарқыраған, Хожели,

Хәр бир азаматың ағысly дәрья,
Әмиўдей халқыма келтирген пайда,
Куўат берген коммунистлик партия
Руўхың жокары, бийик, Хожели.

Атызда қахарман мийнет ерлерің,
Көрген таң калады еткен ислерің
Күннен-күнге таскынлаған күшлерің,
Ұатан алғысына ийе Хожели.

Социалистлик жарыс пәтин қыздырып,
Киятырсаң жылда атты оздырып,

Алдағы ислерге жоба сыздырып,
Иске ылғал, жәўлан урдың, Хожели.

Тақия тас әлемге қуяшын жайды,
Илим нуры басып озып тур айды.
Ленинлик партиям берген абройды,
Күннен-күнге данқы асқан, Хожели.

Алтын жайып, гәўҳар шашқан аймағың,
Ұатанымның бахытындай жайнадың.
Қолда желбиреп тур жеңис байрағың,
Мийнет табыслары тасқан, Хожели.

Түйме

Зергер соқса қола менен гүмистен,
Өңирге жарасып түспейди үстен,
Бүгинги түймелер атызда толы,
Самал менен тербетилип күлискен.

Илинген сабағы жасыл ҳаўайы,
Хана толы ҳасылына даўайы,
Алтын гүз келгенде ағарар өзи,
Бар муддасы ыссы ҳаўа райы.

Азық, суўды, тәрбияны күткендей,
Бахыт болып пахтакешке питкендей,
Жазы менен мийнет еткен ерлердің,
Созған қолы ай жұлдызға жеткендей.

Аўзын ашса, жарқыраған мамығы,
Кепсери айырылып кепкен қабығы,
Иши толы кеўилиндей халқымның,
Электрдей нур шашады жарығы.

2066

92962

Хәр түбинде отыз бестен қыркы бар,
Алтыннан бағалы қымбат ныркы бар.
Елимиздің саўлатындай хәммеге,
Нурлы куяш сүйиў ушын умтылар.

Тер тамшысы тамырына урғандай,
Қунт, ықлас хәўиж берип турғандай.
Палапанның аўызындай тумсығы,
Пахтакештің жигеринен туўғандай.

Көк жапырақ таң шығына терлеген,
Толы ғоза қуўаныштай кернеген.
Ишіндеги ақ мамығы шығажак,
Күн қыздырса, орап турған пердеден.

Азаматтың ар-уяты намысы,
Жайылғандай шеберлердің ғалысы.
Түймеге әжайып безеу бергендей,
Көз тартады ыссы жаздың нағысы.

Тамыр сорып, өнім тойған азыққа,
Туқым писсе доланажак жазықта,
Көк түймелер гүз келгенде ағарып,
Көк корабль тез териўге қызыққан.

Барлық ғореклер тур түйме формалы,
Өмирдің де, бул ҳақыйқат қорғаны,
Мийнеттен дөреген ҳасыл түймелер,
Кеўилимизге шадлық болып орнады.

Қосығым

Күни-түни сени ізлеп тынбадым,
Уйықламадым көзимди де жумбадым,

Жоқ ізлеген жоқшылардай, тынлады,
Ақыл-хуўшым сенде болды қосығым.

Курығымды салдырмадың мойныңа,
Жеткермедин сезимиме, ойыма,
Излендирип мени қоймай жайыма,
Өз еркиңе алып кеттиң, қосығым.

Сунқар пәмлеп ашық болдым алыўға,
Қызықсындым ушырыўға даўылға,
Жете алмастай алыс болдың барыўға,
Көзлеримди булдыраттың, қосығым.

Асқар таўдай бийик басың қар екен,
Өрмелеўге хәрким талабан екен,
Қус қоналмас қыя тасың бар екен,
Таза соқпақ талап еткен, қосығым.

Нәзик сырларың бар көзге илинбес,
Сен бир жорға, суў шайқалып төгилмес,
Гүл екенсең аңсатлықта көринбес
Мәўсим сайын жарқыраған, қосығым.

Қалпелер қус салар уйқысын алып,
Күни-түни жүрер машақатланып,
Мен күтермен сени уйқыдан қалып,
Перзентімдей әдиўлеген, қосығым.

Күндиз қыялымда, ақшам түсимде,
Ашық ярдай мудар жүрсең есимде,
Аспандағы көп жулдыздың ишінде,
Жылт етип қолыма түссең, қосығым.

Қонақ емеспен

Мен дүньяға қонақ болып келмедім,
Тыныш турар, мәзи жатқан көлмедім?
Азамат боламан деген ұл-қыздың,
Мийнет етпей отырғанын көрмедім.

Карасам адамлар қызғын мийнетте,
Табыс тауып, бөленбекте зийнетке!
Мен десондай халқым ушын тақ турып,
Белди бууып кирискенмен хызметке

Қарап жатыў қандай айып өзиңе!
Жалқаў болыў унамайды өзиме.
Өмиримди өткеремен ис пенен,
Анық исенемен усы сөзиме.

Қыйын деп жумыстан басты тартпайман,
„Аңсатынан бер“!—деп қарап жатпайман.
Ерик өзимде, күш өзимде ислеймен,
Мийнеткешпен, мен мийнеттен қайтпайман.

Ис питкенше, ис соңынан қалмайман.
Ықлас пенен ис ислеймен, шағлайман,
Ұатан десе күш-қууатым тасқынлап,
Халқым ушын қарымайман, талмайман.

Мен қонақ емеспен елиме усы,
Мен бир мийнеткешпен, сөздің ырасы.
Мени ер азамат еткен халқымның,
Хызметіне таяр турман, кулласы.

Дийхан

Қолың тийген жерге гүллер питеди,
Шөлге қадем қойсаң жайнап кетеди,

Даңклы табысыңа хәмме таң қалып,
Шайыр жырлап, сазенде саз шертеди.

Сағасысаң пахта, салы кәниниң,
Тийкарысаң шадлы жасаў сәниниң,
Хожасысаң жердиң, суўдың, тоғайдың,
Тәбияттың байлығының бәриниң.

Сеннен ләззет алған шийрин жанымыз,
Бирге атқан қуўанышлы танымыз.
Хәммеизди қоймай тартып турыпты,
Жерден өнген қасыл мийўа бағыңыз.

Шыққаннан-ақ сен жумысқа атланып,
„Жүрек шықты“ деймиз иске отланып,
Сениң мийнетиңнен өнген табыслар,
Дәстан болар талай тилде жырланып.

Ис-ислеп үйренген қолың ис тилер.
Бұлбиллер ырғалған бағыңа келер.
Тиришиликтің қорғанысаң атақлы
Табысқа булақсаң, мийнетке шебер.

Халық иси ушын қызғын жүрегің,
Жумыста шыныққан жумыр билегиң.
Ерте турып кеш жатасаң удайы,
Сол салтынды сүйер мениң жүрегім.

Мийнетиңнен шыққан қасыл кийгеним,
Сендей мийнет ери мениң сүйгеним,
Таўдай табысыңды көрип қууанып,
Мен сени құрметлеп басты ийгеним!

Нурлы қала

Тақиятастан қарасаң,
Көрер ең бир кумлықты,
Сол кумлықтың үстінде,
Нурлы қала тұрыпты,
Бөлегендей бахытқа,
Октябрь ана туыпты.

Әмиўге көпир салынып,
Кола менен куйылып,
Керекли заты алынып,
Инженер қалды жыйылып,
Дала гүлге малынып,
Шаңлар шөкти тыйылып.

Алпыс ұлттың баласы,
Бир анадан туғандай,
Қосылып күши, санасы,
Дос семья құрғандай,
Партия, Ұатан анасы,
Ғамхорлық етип тұрғандай.

Ұақты-хошлық рәхәт,
Күннен-күнге қымбатлы,
Салынған жаңа санаат,
Таң қалғандай сымбатлы,
Үлкен-киши хәмме шад,
Шадлық сазын жаңлатты.

Таң атқандай түн жарып,
Нур тууды күннен зыяда,
Көрмеген бұрын хеш тарийх
Жан кирди шөлге қыяға.

Өрлеп өстик, бул күнде
Даңқымыз кетти дүньяға!

Кешеги кумлық боз дала,
Бүгин көрсең әжайып,
Электри нурлана,
Узайып кеткен қол жайып,
Ул-қызын сүйген ата-ана,
Шағлап отыр шалқайып.

Тақиятастан қарасаң,
Көрер ең бир кумлықты,
Сол кумлықтың үстінде
Нурлы қала тұрыпты,
Бөлендирип бахытқа,
Октябрь ана туыпты.

Көк терек

Көк терегим көринген,
Алыстан кеулим бөлінген,
Барсам орын береді,
Саясының төринең.

Бәхәрде шытақ тағынып,
Көтере гүмис жамылып!
Саясына шақырып
Тұрғандай мени сағынып.

Жанға жай салқын самалы,
Токтатпай салар наманы,
Бой жетип тұрған толысып,
Гөззалдай ысық жамалы.

Саясында жатқанман,
Салмағымды артқанман,
Әткөншекте тербеліп,
Пал уйқыны татқанман.

Қоңыр салқын қауасы,
Жүрегімнің дауасы,
Есімнен қеш шықпайды,
Сол пайызлы саясы.

Хәр шақасы балтырдай,
Қозғалмайды батырдай,
Гүзде сары төбеси.
Қыста аппақ шағырдай.

Қараңғыда түнеріп,
Таң атқанда түр беріп,
Жаудырасып қарайды,
Бүртигинен гүл беріп.

Өпепек, бұлбил, булдырық,
Кетеди келсе күлдирип,
Палапанын ушады,
Қанатына миндирип.

Көк теректің асты жайлы
Бұлбиллер тынбай сайрайды,
Кең далама жарасып
Шақасын жайып жайнайды.

Хұжданым

Бағым-бостанымның болсам бұлбили
Пал-халқыма хызмет қылсам үлгили,

Табысларым тасып турса хәр күни,
Деген әрманларға толы, хұжданым.

Ұатан-ана ушын хызмет етсем деп,
Мийнет ислеп мақсетиме жегсем деп,
Жасай берсем, дослар менен көптен-көп,
Маған сөйлеп берер соны, хұжданым.

Қосық жаз деп түнде тыным бермеген,
Қыялларым бар жүректі тербеген,
Өсиўге, өрлеўге қулаш сермеген,
Сер қуяш нурындай таза, хұжданым,

Халқым мениң қауендерім, айбатым,
Илим беріп тасты жигер, ғайратым,
Жырлап уллы Ұатан—ана саулатын,
Жайнап мәңгиликке жаса, хұжданым.

Көркем сөздің бағынан гүл тердирип,
Оқыған жүрекке зауық бердирип,
Жақсы қосық жаз деп жигерлендирип,
Мени мәртликлерге басла хұжданым.

Қосыққа талап

Узақ жыллар суў ақпаған тақырдай
Дәуири өтіп, өтпей қалған бақырдай;
Оқысам көремен талай қосықты,
Иши қуўыс, гөнерген бир ақырдай.

Тас шырада шубатылған пиликтей,
Лолы урған қауындағы тиликтей,
Неше-неше шығарма бар, қосық бар,
Майы қашқан арық ғарры жиликтей.

Хәр сөзи кепектей курғақ дәми жок,
Өшик форма әбигердей сәни жок,
Егилсе де писпей қалған егиндей,
Бәри ушық илип алар дәни жок.

Дәмсиз китап узак өмир сүрмейди,
Оқыўшылар қолға ушлап көрмейди,
Авторы зорлап шығарса да жарыққа
Оқып көрсен ҳешбир ләззет бермейди.

Ҳасыл затты ҳәмме излеп көреді,
Көзге түссе әўладына береді,
Көркем сөз маржаны накыл-мақалдай,
Дәўирден-дәўирге жасап келеді.

Косық та өлместей болса баҳалы,
Бағлардай мийўалап жаяр шақаны.
Өмир менен бирге жасаған косық,
Болады мұдамы шадлық мәканы.

Галст ук

Қызыл галстук бар мойнымда мениң,
Оны тағып жүриў ұазыйпам мениң,
Ол маған берилди қуўаныш күни,
Пионерге өткен тойымда мениң.

Галстугим қаҳарманлық айбатым,
Бойда күшим абройым саўлатым,
Тәртип пенен билим жолын көрсетип,
Мектебиме алып ушар қанатым.

Пахта

Кулпы дөнип, кең даланы толтырған,
Көрген сайын мийримизди қандырған,

Ойға алған мақсетлерди болдырған,
Өмирдің жайнаған гүли, ақ пахта.

Турмыстың саўлаты, қуўаныш сәни,
Жеримнен табылған ақ алтын кәни,
Шайырлар сөзине береді мәни,
Елимнің таўсылмас күши ақ пахта.

Кеўилди шад етип, тилди сайратқан,
Табысты тастырып, нурын жайнатқан,
Теримшиниң он бармағын ойнатқан,
Бахыттың таўсылмас кәни, ақ пахта.

Жас өспирим ғарры жаслардың бағы,
Өркенлеп өсе бер гүлленип тағы,
Сан-сапанды көтеремиз жоқары,
Жеңис туўын қолға алып, ақ пахта.

Жылдан-жылға ен жайдырып егемиз,
Жазы менен тәрбиялар беремиз,
Алтын гүзде машинада теремиз,
Техниканы иске салып ақ пахта.

Қосықтың

Тили шийрин, сөзи көркем болмаса,
Еситкенде кулақ қуршы қанбаса,
Хәр-бир сөзи шам-шырақтай жанбаса,
Қурғақ сөзи неге керек қосықтың.

Терең ой, салмақлы болып келмесе,
Оқығанда жанадан йош бермесе,
Табысларға баслап жетелемесе,
Өтимсиз неге керек қосықтың.

Кеуилди көтерип көкке ушпаса,
Таң нурындай жағып зейин ашпаса,
Поэзияға жана үлес қоспаса,
Бос уйкасы неге керек қосықтың?

Хәр сөзинің терең пикир мәнибар,
Турмысқа керекли ақыл кәни бар,
Ядтан шықпас көркем сулыұ сәни бар,
Ой толқытар сыры керек қосықтың.

Өмир менен жолдас болып өткендей,
Жүреклерге жоллар тауып жегкендей,
Халықтың қыялына қосыла питкендей,
Терең ойлы мәниси керек қосықтың.

Ұатанға

Сен бар десең Сибирьди де,
Суұық боран демеспен.
Сапалы бир ис питкермей,
Хеш ұақта бос келмеспен.
Ашарман гәбият сырын,
Қыйсаңына көнбеспен.
Таұдай табыслар үймесем,
Нанынды хеш жемеспен.
Хызмет күтип алдында
Бас ийип тураман ұатан!

Кара боран суұығыңды,
Қақ айырып кетермен.
Қар жамылған таұларыңнан,
Қанат байлап өтермен.
Уш десең мен космоска да,
Спутник болып жетермен.

Бас саұғалап турмайман
Дөнген қауип-кәтерден
Өйткени мен перзентің
Сен маған ана, Ұатан!

Оқыттың да, үйреттің де,
Қанық қылдың билимге.
Қыйынлықты жениұ ушын,
Шынықтырдың илимге.
Шыдамлылық, батырлықты,
Жыйнап қуйдың кеуилге.
Қарыздарман әлбетте,
Алғанымды бериұге.
Мен сениң хызметінди,
Атқараман бәрха, Ұатан!

Байлық жолын силтеп жибер,
Ала алмасам ер деме,
Бос келип есикти қақсам,
Адам деме, кел деме.
Күшим түе жаным пида,
Бул қахарман үлкеме.
Мендей талай улларыңыз,
Саған пида хәрдемде.
Мен миллионның биримен,
Хызметінде ана, Ұатан!

Абрайын төкти оның

Бир жас жигит арақ ишти,
Ууы жүрегине түсти,
Насырға шаптырып ишти,
Абырайын төкти оның.

Оттай жанып еки көзи,
Кем-кем бузылысты сөзи,
Жыға берди өзін-өзи,
Мийин айландырды онын.

Ҳалы кетти өне бойдан,
Уят ушты ақыл, ойдан
Айрылды бар абырайдан,
Ҳәм де пулы күйді оның.

Шалшық суўға келип түсти
Ылайға былғанды үсти.
Тентиреклеп кейин бәсти,
Бети жерге тийди оның.

Адам барса қабак үйди
Қолы жеткен жерге тийди,
Азапланып иши күйди,
Масқарасы шықты оның.

Суўды батпақлап ойнады
Тайғанақлап шыр айланды,
Үсти -басын ойранлады,
Салы суўға ықты оның.

Қасына барғанды тепти,
Мийи зенип, иши кепти,
Аўырыўға гриптар етти,
Ақыбеті, соңы оның.

Маңлайынан ағып тери,
Кете алмай жүрип илгери,
Алға емес кетти кери,
Болмады ҳеш жолы оның.

Сәдеп

Жана алған пальтонның
Кандай сулыў сәдеби,
Жарасығы сәни оның,
Қаўсырады әдеми.

Түсип қалса биреўи,
Ашылады жағаңыз,
Кийимнің тиреўи,
Сәдепке дурыс қараңыз.

Түсип қалса екеўи,
Уқыбыңның кемлиги.
Қалып турған биреўи,
Илип турған ендиги.

Ушеўи де үзилсе,
Жағаң кетер жайына.
Қыс суўығы сезилсе,
Суўық өтер бойыңа.

Пукталап усла пальтонның,
Тағыўлы турған сәдебін.
Сәдебиндей сақлансын,
Кеўлинде де әдебін.

Октябрь

Жүзиме нурын шашқан таңым ғолдың,
Гүзарын салып бердің айдын жолдың,
Тенлик излеп жүргенде Октябрь, сен—
Басыма бахыт кусы болып қондың.

Сен болмасаң қайтыға батар едим,
Күнге күйіп, суұйққа қатар едим.
Сол азаплы күндерде жақты көрмей,
Қараңғыда туншығып жатар едим.

Сен анамдай сыйпадың жас басымды,
Сен жубаттың хәм тыйдың көз жасымды,
Адамзаттың бахтына Ленин дүзген,
Жана өмірге арттырдың ықласымды.

Октябрь аұызымнан шығар сөзім,
Бахытым деп санайман оны өзім,
Октябрь жеңіслерін жыр етемен,
Питкенше соңғы демім, соңғы сезім,

Жас шайырға

Қурғак сөзді қурағаннан жыр болмас,
Қулаққа жакбаса ойға сыр болмас,
Сап алтындай жарқыраса, жайнаса,
Хеш уақытта оған жуғар кир болмас.

Каналын қазбасаң суу да ақпайды,
Қайда барып куяр жерин таппайды,
Айтылар сөз жүрекке жол таппаса,
Тынлағанда қулағыңа жақпайды.

Бир жазғанды қайта-қайта дүзесен,
Көркемлесен, сулыұласаң, безесен,
Жарқыратсаң ақыл, ойдың қаймағын,
Сонда ғана мийнет палын сүзесен,

Сондай-ак косық та мийнетсіз шықпас,
Саз болмаса хеш бир Қулаққа жақпас,

Ақыл ойдың елегинен өтпесе,
Мәниссиз мәзи сөз кеуілге қонбас.

Жумыс көп, уақыт аз, талай жол жатыр,
Ойланып уйқысыз таңларды атыр,
Маржан сөзлер терип жақсы қосық жаз,
Қулаққа жағымлы, таңлайға татыр.

Әмиүдәрья

Әмиү қаным менен кирдин бойыма,
Толқынындай ойлар салдың ойыма,
Шийрин суұларыңды жумсасам деймен,
Мийнет етип жеткен жеңіс тойыма.

Ақ көбигиң мениң ушын пал қаймақ,
Сууың жеткен жерлер баратыр жайнап,
Боз далалар менен саҳралар үсті,
Гүлленген бағ болды бұлбиллер сайрап.

Сени жағаласам илхам бересен,
Кен далаға толқын атып келесен,
Нәүпир сууың пәтлі ағысың менен,
Ийгиликли иске хызмет етесен.

Қызыл кум, Қара кум, Туран ойпаты,
Суу барса кең жайылады қанаты,
Шөлге өмір бәхәр алып барады,
Қаҳарман халқымның күши ғайраты.

Сууыңды күтеди боз жазық далам,
Шөллерге шулғыйды не суулы салаң,
Қумлар орнындағы бағлар ишинде,
Қосық айтып талай шағлайды балаң.

Самолет

Ағам сайлап алыпты
Магазиннен самолет
Самалетти алдым да,
Оған дәрриў бердим ход.

Пәриги бирден айланды,
Ход бериўден ишине.
Көтерилди жоқары,
Самолет минип күшине.

Куўып жүрмен изинен,
Палапанды куўғандай.
Мына ушқыр самолет,
Команда күтип турғандай.

Самолетти тоқтатпай
Және де ход беремен.
Далада оны ушырып,
Изинен қуўып келемен.

Әмиўдин бойы

Еки бойын көрсең ырғалған егис,
Пахта ҳәм жоңышқа нурланған көгис,
Көллери көк шалғын малларға өрис,
Халқыма кадирли Әмиўдин бойы.

Асты салқын сая, мийўе бағы бар,
Палызында қаўын-ғарбыз тағы бар.
Тын жеринде ҳинжи маржан салы бар,
Табысы таўсылмас Әмиўдин бойы.

Бағларында пискен жемис мазалы,
Көллеринде сүўен, сары сазаны,
Аппақ майға толып қайнар қазаны,
Халықты абад еткен Әмиўдин бойы.

Қара таў, Қыран таў тасы жумыры,
Граниттей беккем тутас шымыры,
Айбүйир, Порлының ашылып сыры,
Баўырын ийип атыр Әмиўдин бойы.

Өзлестирип ексең партаў жери бар,
Сары қамыс, Бақаншақлы көли бар,
Еле из түспеген дала, шөли бар,
Суў тилеп атырған Әмиўдин бойы.

Қызыл кум, Қара кум арасы дала,
Суў барып егилсе салынар қала.
Бағ ырғалып гүлlep кетер айнала,
Соған қадем қойған Әмиўдин бойы.

Қыз-жигити, ғарры-жасы кеўилли,
Мийнетке берилип қойған кеўилди,
Ақ алтыннан өндирип мол өнимди,
Алға басқан шадлы Әмиўдин бойы.

Аўыл хожалығы алға өрлеген,
Қурғынласып, кемтарлықты көрмеген,
Табысқан табысқа кулаш сермеген,
Жигерли жеңимпаз Әмиўдин бойы.

Китабым

Хәмме кумар болсын шийрин сөзиңе,
Оқыўшының кеўлин аўдар өзиңе,

Оттай ысық болып көрин көзине,
Сана-сезим азығы бол кітабым.

Өмир сабақлары табылар сеннен,
Ойды толқыта бер, толқыт кем-кемнен,
Қымбат баға алып шадлы өмірден,
Қолдан-қолға аұыса бер кітабым.

Бир оқыған қайта-қайта оқысын,
Сөз мәнісин уғып ойға тоқысын,
Толықтырсын өз ойының олқысын,
Оқыұшының жолдасы бол кітабым.

Хәр сөзің от болсын жалынлап жанған,
Душпанды күйдирсе, дос мийри қанған,
Көркем сүүрет, шебер тилден пал тамған,
Ақыл ойдың азығы бол кітабым.

Сөзің маржан болсын я өткір алмас,
Сезим булағы бол иркилип қалмас,
Қымбағлы гәуһар бол мәңги кир шалмас,
Менің сеннен талабым сол кітабым.

Халықтың кеулин тап, жолдас сыры бол,
Тойда, мерекеде айтар жыры бол,
Қыялын қытықлар жүрек тары бол,
Илхам туұын бийік көтер кітабым.

Бахытлы жаспан

Мен туұылып, еркін өсіп жетилдим,
Уллы Октябрьдің алтын таңында,
Күшіме толыстым, іске берилдим,
Шад болып жүріппен бахыг бағында,

Іслеі, оқып, еркін күліп-ойнадым,
Қандай қызық куұанышлы дәуірім,
Мийнет еттім, жеңіс тойын тойладым.
Бахытлыман нур жайнады өмірім.

Тарбия алдым, билим алдым, күш алдым,
Гүл жайнаған уллы ұатан-анамнан,
Іс көрсетіп көп-көп алғыслар алдым.
Пәрмана халқымнан-корған панамнан.

Іззет көрдім, құрмет көрдім елімнен,
Бахытым ашылып, ісім өрледі.
Керегімнің бәрі өнді жерімнен,
Көзім хеш ұак жоқшылықты көрмеді.

Халқым әдіуледі камалға келдім,
Ырзаман халық ушын болсам да курбан,
Қорғаны болыұға туұылған елдің,
Шақырса ұатаным мен тайын турман.

Ұатаным анамсаң әлпешлеп баққан,
Қушағында өстим, келдім камалға,
Сен бахыт кәнісен булақтай аққан,
Нурын шашып сәуле берген жахаңға.

Мен сениң улынман, мәртпен батырман,
Анамнан да артық көремен сени,
Сениң қушағында өсіп атырман,
Таярман жумсасаң қай іске мени.

Сениң душпаныңа өмірімше қаспан,
Жаұға қарсы көкіректе қайнар кек,
Сени сүйдім дәслеі балалық жастан,
Сени мәңгилікке сүйеді жүрек.

Сенде өскениме шадланып бәрхә,
Ағыслы Әмиүдей толып-тасаман.
Ұатаным мен саған сүйеймен арқа,
Сеннен кууат алып алға басаман.

Сен мениң тирегим, ақылым, санам,
Мийнетти сүйемен тынбай удайы,
Абадан болмақта аұылым, қалам,
Көркейип гүлдердей жайнап шырайы.

Мен бир еркин өскен бахытлы жаспан,
Сүйеуім—партия, тиреуім—ұатан,
Илимге бағынар жулдыз, ай, аспан,
Ол ертең болады бизлерге мәкан.

Кандай қызық мениң шадлы дәуирим,
Орнады мәңгилик бахытлы заман,
Қууанышқа бөлеген халықтың өмирин,
Жасай бер партиям, жасай бер аман!

Мақтанышым

Жабайы шөптің бәрін де,
Шауып-шауып тасладым,
Келтиріп жердің сәнін де
Қарық жара басладым.

Қарықларды қандырып,
Жумсадым күш-жигерди,
Ектим нәллер алдырып,
Бүртік жарып көгерди,

Жас жапырақ, жас нәлше,
Бахтыма жол ашқандай,

Тербеледи нәл бәрше,
Күн оған нур шашқандай.

Бағманым кел дегендей,
Ырғалып бас ийеди,
Ишине барсам сүйсинип,
Төбем көкке тийеди.

Тәрбиялап отайман,
Жас бағымның арасын,
Гүз болғанда пұтайман,
Тыңлап куслар намасын.

Гүлдей нурландыраман,
Аұылымды, қаламды,
Елимди қууандыраман,
Бағ етип барлық даламды.

Бағымда көп зүрәт,
Жас бағыма келиңіз.
Саясы жазда рәхәт,
Отырып хәз етиңіз.

Әне мениң гүл бағым,
Қулпырып тур көз тартып,
Мақтанышым мийнетим,
Қарап турман кумартып.

Адам

Даналық та, тапқырлық та өзінде,
Билим берип оқытқан да өзінсең,
Тең-тайың жоқ пүткил дүнья жүзінде,
Айтар сөзим, және көрер көзімсең.

Тапқыр ақыл булағысаң каншама,
Не әрман етсең де шегине жеттің,
Ой үстине ойлар ойлап соншама,
Жерден тикке ушып жұлдызға кеттің.

Жаңалық ашыўға урасаң жәўлан,
Бәрха адамлардың мәпин ойлайсаң,
Қыйынлықты жеңип алдында турған,
Өз күшинди мийнет пенен қайрайсаң.

Сом билекте жигерли бир күш тасып,
Аппақ кеўилиндей шырайың нурлы,
Ақылың тәбият сырларын ашып,
Сениң мийнетіңнен табыслар туўды.

Жигер

Қарап жатқызбаған, тыным бермеген,
Туўлай-туўлай көкиректі кернеген,
Жасаған заманын өскен дәуирин,
Өзиндеги уқып пенен безеген.

Айтып болмас адамдағы жигерди,
Соның өзи адам етип жиберди,
Отқа да, суўға да, күшли жаўға да,
Қайтпай қарсы турып көкирек керди.

Батырлық та, тапқырлық та усында,
Көринесен усы жигер тусында,
Қолға анық қондыра да аласаң,
Шад өмирдің бахыт деген қусын да.

Халқым басла жигер менен исинди,
Ийгиликли иске жумса күшинди,

Жүрегінде жалынлаған от болып,
Жигериң жылытып тұрсын ишинди.

Кеўил

Жарқыраған күндей ашық кеўилим,
Сайрап тураў хәр намаға кеўилин,
Мениң ушын айрықша бир қуўаныш,
Сениң дәрья болып тасып келиўиң.

Жайылсаң шегі жоқ әлемдей кеңсең,
Мен де жадырайман жадырап келсең,
Қыялды өрлетіп, ойды шалқытып,
Дәртке дәрман, белге қуўат кеўилсең,

Қыял етсең хәр намаға дөнесен,
Тынышлансаң қара жердей кемесең,
Бәлент пәрўаз етип ойға берилсең,
Иркілместен өрлеп кете бересең.

Наҳаклыққа беже қарап жоламай,
Туўрылыққа қуыйласаң қоладай,
Есиң менен есип кете бересең,
Билгениңди хеш биреўден сорамай.

Талўас

Өсиўдің, өрлеўдің адамға питкен,
Хәрекет қанаты, бағдары күгкен,
Арзыў әрман менен қосыла ушып,
Нәтийжени талап еткен үмиттен.

Алға талпындырып, аштырып көзди,
Кеўилден ушырып мәнили сөзди,

Әлпешлеп, кастерлеп алдына салған,
Дыққатына түйіп жақсы минезди.

Кишкенеден уллы, ушқыннан жалын,
Еркинлик гүреси атырды таңын,
Бул талұас арқалы талпыныұ менен,
Металл ислеп атыр адам айтқанын.

Жанлыда бир талұас жасайын деген,
Дәрьялардай буркып тасайын деген,
Күн-күннен жаңаша шадлықты көріп,
Тәбият байлығын ашайын деген.

Бәриниң де алып турған қолайын,
Тәбиятты бағындырған толайым
Билмегенди биліу ушын талпынған,
Адам сениң талұасыңа болайын.

Жүрегиме орайман

Өзим тапқан сөзлер сөздиң гәўҳары,
Қыялыма бәринен де жоқары,
Таңларда жазылып питкен қосығым,
Перзентимдей куўанышым бақалы.

Токсан тоғыз проценти ўақтымның
Кетеди жолына табар бахтымның.
Оқыу, жазыу излениўден излениў,
Ағыслы дәрьядай тыным таппадым.

Бир машақат қыялымды тартады,
Ис жолына түссем көз қумартады,
Күни-гүни бирдей, қыста жазда да,
Бәхәрде, гүзде де ықлас артады.

Ойланаман кең дүньяға қарайман,
Сөзди тулпар көріп жалын тарайман,
Мийнег майданында қызған гүрести,
Жеңислерди жүрегиме орайман.

Хәр бир сөздиң әҳмийетли мазмуны,
Хеш ўақытта жоғалмастай бар қуны,
Турмыс маған бир әжайып картина
Жырла дейди ойдың айтатуғыны.

Өмир гүрес ашшысы—уў, палы—пал,
Өмирге сен үлесинди қосып қал,
Ойым мениң қыялымды менгерип,
Исле дейди, тапсырмасы дым қатал.

МАЗМУНЫ

Ленин биз бенен	3
Өге беремиз	4
Миниетдармыз Ленинге	4
Жахан көрки	5
Ленинлик жол менен	6
Коммунистлик партия бар, Ленин бар	6
Ленин әуладларымыз	7
Сүйемиз өзін	8
Ленин айналасында	8
Ленин данышпаи	9
Ленинлик заман	10
Ленинлик тәлим-тәрбия	10
Тил	11
Косык сыры	13
Өзбек—өз атам	14
Елди жыл	15
Хожели	16
Түйме	17
Қосығым	18
Конак емеспен	20
Дийхан	20
Нурлы қала	22
Көк терек	23
Хұжданым	24
Қосыққа талап	25
Ғалстук	26
Пахта	26
Қосықтың	27
Уағанға	28
Абырайын төкті оның	29
Сәдеп	31
Октябрь	31

Жас шайырға	32
Әмиўдарья	33
Самолет	34
Әмиудиң бойы	34
Китабым	35
Бахытлы жаспан	36
Мақтанышым	38
Адам	39
Жигер	40
Кеўил	41
Талўас	41
Жүрегіме орайман	42

00264
32

На каракалпакском языке

Мамбетияров Қалжан

СОВЕСТЬ МОЯ

(сборник стихов)

Издательство „Қарақалпақстан“
Нукус—1976

Редактор Б. Қайыпназаров.
Худ. редактор И. Қыдыров
Тех. редактор Ж. Досжанова
Корректор З. Алламуратов

Теріўге берилген ўакты 22/IV 76 ж. Басыўға рухсат
етилген ўакты 10/VIII-1976 ж. Қағаз форматы 70X90^{1/32}
Көлеми 1,5 баспа табак. 1,75 шэртли баспа табак,
1,55 есап баспа табак. РК 30693 Тиражы 5000. Баҳасы 18т.
„Қарақалпақстан“ баспасы. Нөкис қаласы, К. Мәрке
көшеси, 9

ҚҚАССР Министрлер Советиниң баспа, полиграфия
хәм китап саўдасы ислери бойынша басқармасынын
„Правданың“ 50 жыллығы атындағы Нөкис полиграф-
комбинаты. Заказ № 176.

«КАРАКАЛПАКСТАН» БАСПАСЫ 1976-ЖЫЛЫ
ТӨМЕНДЕГИ КИТАПЛАРДЫ БАСЫП
ШЫҒАРАДЫ:

Юсупов И. Йош. Қосықлар. Тиражы 5000.
Тәжимуратов Ә. Айдынлар. Қосықлар.
Тиражы 7000.

Қайыпназаров Б. Танламалы шығарма-
лары. Тиражы 7000.

Жумамуратов Т. Танламалы поэмалары.
Тиражы 7000.

Сейтназаров Ж. Өмір мұрады. қосық-
лар хәм поэмалар. Тиражы 5000.

Қарабаев М. Толған ай Қосықлар. Тира-
жы 7000.

Рахманов Қ. Таң ашығы. Қосықлар хәм
поэмалар. Тиражы 7000.

Дабылов А. Нәмәрт жигит неге дәркар.
Қосықлар. Тиражы 7000.

Дилмуратов Ж. Кийиклер. Қосықлар.
хәм поэмалар. Тиражы 7000.

Хожаниязов Ә. Пәрүаз. Қосықлар. балла-
далар., поэма Тиражы 5000.

Бул китаптар көркем безелинип,
жоқары полиграфиялық сапада басы-
лады. Бул китаптарды сатып алың,
дослар.